

[Aksel Larsen.]

partis ordfører i sådanne sager er fraværende på grund af sygdom. Jeg må dog, da jeg tidligere har beskæftiget mig med landbrugsministerielle bemyndigelseslove, tillade mig at sige, at jeg er noget betænkelig.

Jeg har betænkeligheder med hensyn til de muligheder, der måtte foreligge for eksport af sådanne produkter som frugt og gartneriprodukter; det ved vi vel ikke så forfærdelig meget om, og jeg kan godt tilslutte mig det ønske, der er fremført af det ærede medlem hr. Peter Larsen, om at få noget at vide af regeringen — i det omfang, den ved besked — om, hvordan det forholder sig med landbrugsordningen, som man nu har aftalt mellem de seks lande. Jeg kan ganske vist ikke absolut underskrive det ærede medlem hr. Peter Larsens bemærkning om, at vi må se at finde ud af, hvordan det vil være for os, indtil vi er kommet med i dette fællesskab. Mig bekendt er det ikke vedtaget, at vi skal med i noget fællesskab. Mig bekendt er det ikke engang sandsynligt, at vi kommer med i fællesmarkedet. Jeg ved godt, at der er nogen, der på grund af deres uvidenhed om fællesmarkedet gerne vil derind, men det berettiger dem ikke til at optræde, som om det var givet, at vi skulle derind, og at der ikke findes nogen som helst andre muligheder. Jeg henstiller, at man så vidt muligt i stedet for at sige „når vi kommer ind i fællesmarkedet“ siger „hvis vi skulle komme ind i fællesmarkedet“. Det vil være det helt korrekte.

Jeg vil altså gerne have noget at vide om dette, hvis den højtærede minister er i stand til at give oplysninger herom.

I øvrigt har jeg, hvad selve lovforslaget og dets udformning angår, nogle betænkeligheder, og de er naturligvis grundet i visse tidligere erfaringer med hensyn til den højtærede landbrugsministers administration af sine bemyndigelser vedrørende afsætningen af landbrugsprodukter.

Jeg ser i § 1, at der skal forhandles med et af ministeren nedsat udvalg, og det kan naturligvis være rimeligt, men når man giver den højtærede minister en bemyndigelse, så burde man jo ikke lade hans handlinger ske blot efter indstilling fra et af ham selv nedsat udvalg eller under kontrol af et af ministeren selv nedsat udvalg, og det bliver det unægtelig, når man skal

have et udvalg med en formand og 12 medlemmer, hvoraf Landsforeningen Dansk Frugtavl, Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, Foreningen af Eksportører af dansk Frugt og Grønsager, Foreningen af Eksportører af Frugt og Grønsager i Provinsen, Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger samt Danish Cooperative Fruitexporters — Frugteksportudvalget — hver vælger 2 medlemmer.

Det er altså dem, der direkte er interesseret i at gøre de pågældende forretninger, der skal bemande det udvalg, som skal være rådgivende for ministeren. Det er muligt, at det ud fra visse synspunkter kan være en saglig sammensætning af udvalget, men man kan alligevel godt være bange for, at det bliver noget i retning af at sætte ræve til at vogte gæs, for de må dog formenes at interessere sig ganske særligt for deres egne forretninger.

Det kunne endda gå, hvis de kun skulle rådgive ministeren i almindelighed, men de får jo også indflydelse på administrationen af loven, hvad angår ydelse af lån og ydelse af støtte til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af udførslen af dansk frugt og gartneriprodukter. Det er muligt, at man ikke kan skaffe den nødvendige investering til udvidelse eller oprettelse af frugtforarbejdende virksomheder på anden måde end ved hjælp af statslån; og hvis der er brug for sådanne virksomheder, og hvis man ikke kan skaffe investeringer på anden måde, hvilket naturligvis må være en falliterklæring for det lovpriste private initiativ, bør man lade staten træde til med sådanne lån. Men det forekommer mig, at den rentesats, der fastsættes i § 4, stk. 2, er lovlig høj. Jeg ved godt, at man kan sige, at renten er høj for øjeblikket takket være det forhold, at regeringen og nationalbanken har sørget for en høj diskonto, men vi har vel lov til at håbe på, at den ikke skal være lige høj igennem 15 år — lånene ydes jo med en afdragsperiode på 15 år — og i den tid skal de forrentes med 6 pct. Det vil jeg i hvert tilfælde gerne have en forhandling om; jeg synes, det er en temmelig høj rente at fastsætte.

Dernæst er der spørgsmålet om de 2 mill. kr., der skal ydes til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af udførslen af dansk frugt, og 3 mill. kr. til iværksæt-